

[Holger Eriksen.]

affæren oplystes det, at den pågældende kompagnichef næsten aldrig overværede uddannelsen, hvorfor han kunne hævde ikke at have hørt de anvendte kraftudtryk. Spørgsmålet er så, om dette var en undtagelse, der bekræfter reglen, eller om det er almindeligt, at kompagnichefernes arbejde på dette område ikke er mere omfattende end det, der her er kommet offentligt frem. Det generelle tillæg, der er foreslået, er jo ingenlunde af nogen ringe størrelsesorden. Det vil f. eks. for en kaptajn-løjtnant beløbe sig til 3 600—3 700 kr. årlig og for dem i de højere stillinger betydelig mere. Det er meget muligt, at der er nogle, som bør have et sådant tillæg, men det bør som nævnt undersøges nærmere. Derfor har vi fra socialdemokratisk side foreslået at yde 1 500 kr. for det foregående år og 1 500 kr. for indeværende år, sådan at en ny undersøgelse kan finde sted, inden den endelige afgørelse træffes. Det er naturligvis også et generelt tillæg — det indrømmer jeg —, men det er helt umuligt udenom administrationen at udarbejde et detaljeret forslag. Derfor har vi ikke kunnet fremkomme med et sådant.

Vi indrømmer som sagt, at der er basis for en godtgørelse, og derfor har vi foresat vort forslag, der giver det samme til alle, og som ikke er mere omfattende, end at det ikke foregriber en forsvarlig ordning bagefter. Man har imidlertid ikke villet modtage vor fremstrakte hånd. Alle de øvrige partier har i lønningsrådet givet blank accept, og i finansudvalget er forsvarsministeriets forslag vedtaget med alle stemmer udenfor socialdemokratiet og retsforbundet. Vi har undladt at stemme i finansudvalget ud fra det allerede anførte synspunkt, at noget måtte der gøres, og jeg skal anbefale, at man ved afstemningen i dag ligeledes undlader at stemme; men jeg understreger endnu en gang, at man ved dette hastværksarbejde har føjet et nyt slag mod den snart på alle områder gennemhullede lønningslov, og at man derved har skabt grundlaget for nye krav fra de øvrige tjenestemænd, hvis man da ikke åbent vil erklære, at disse i forhold til militæret er at betragte som anden classes individer. Jeg er naturligvis klar over, at flertallet har understreget, at det kun drejer sig om to år, men i samme øjeblik man har ydet en bevilling af denne størrelse

her — jeg tænker ikke på det samlede beløb, for dèr er der såmænd ikke nogen særlig forskel på, hvad der er foreslået fra socialdemokratiets og fra flertallets side —, i samme øjeblik man er kommet ind på at yde så stort et beløb til dem med de høje lønninger, vil det simpelthen i praksis være umuligt at lave en ændring for fremtiden, der i højere grad er baseret på at give det, som formålet skulle være, nemlig dækning for de ekstra ydelser, som de pågældende enkeltvis præsterer.

Bertel Dahlgaard: Det af det ærede medlem hr. Holger Eriksen omtalte ændringsforslag under nr. 219 angår en midlertidig, skønsmæssig ydelse for det særlige ekstraarbejde, som befalingsmandspersonellet nødvendigvis må yde i denne overgangstid. Jeg erkender, at det altid kan være underkastet forskellig vurdering, hvordan disse ydelser skal udmåles. da der jo er enighed om, at det ikke lader sig gøre under de nuværende forhold at foretage udmålinger strengt efter den enkeltes ekstra præstation. Under hensyn hertil har vi for vort vedkommende i lønningsudvalget og finansudvalget tiltrådt, hvad regeringen efter en række forhandlinger og ændringer af det oprindelige forslag tilsidst foreslog. Vi har tiltrådt forslaget under hensyn til det foreliggende, at samtlige militære personelorganisationer har tiltrådt forslaget; men vi ønsker udtrykkeligt at gøre opmærksom på, at det kun er tiltrådt fra vor side som en foreløbig ordning, der kun strækker sig til udgangen af indeværende finansår, til hvilken tid hele spørgsmålet må tages op til ny overvejelse og afgørelse under hensyn til de erfaringer, der gøres i indeværende år, og til de forhold, der foreligger til den tid, således at denne ordning for indeværende år intet foregriber for følgende finansår.

Oluf Pedersen: Fra retsforbundets side er vi betænkelige ved de store offentlige udgifter og ønsker de offentlige opgaver begrænset ved at tilstræbe offentlig sparsommelighed. Vi har dog taget et vist forbehold med hensyn til de sociale udgifter, som jo er et forsøg på at råde bod på den bestående uret overfor de besiddelsesløse.

Vi har taget forbehold overfor tillægsbevillingslovsforslaget såvel som overfor finansloven, men vi har ikke ved de enkelte